

מסורת הש"ס

(א) פסחים מא. ג. טו [נע' תוס' לעיל קיג. ד"ה ואת המחזיקה]; א. צ"ב לו. (ד) שטותות מז: צ"ב נב, [בגדי נמר. רש"ש].

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אף כל וכו' חייב שוחט: (ב) תוס' ד"ה ותנא וכו' אצל לא שלא לחייב: (ג) ר"ה והא וכו' דמטעם: (ד) בא"ד רגיל להשאל לאותה שם בידו:

גליון הש"ס

תר"ה והא רבא. ומיהו למי"ד בח"ה ע"ל דף ב ע"ה מדה"ח:

מוסף רש"י

בשעה שאינו בקום אכול צלי. דלון לו היתר אכילת צלי (מנענד יום) אינו דין שישנו בלאו דלא תאכל נא (פסחים מא). דאכלי חושלא. שערס קלופים, שנכנסו בשדה וכלו אותה תבואה השטוחה שם לשמה, וקו"ל שן מועדת היא לנעול ובי היא נדשות הניקז מוק שלם משלמת ואין עדים מעידין מה אכלו, מעט או הרבה, ועטע בעל השדה כי הרבה אכלו ויתר ממדי דמיהן לא עיט שללו (רשב"ם ב"ב לו.). יכול לטעון עד כדי דמיהן. של עיט, מ"ט מיני דיכל למחמר בעל השדה לקוחין הן בידו, דהא תפיס בהו ומיהמן, כי קאמר נמי קי וכן אכלו מהמן, וקו"ל האי מהימן בשבועה, אצל בנפרי מכדי דמיהן דליכא מינו לא מהימן אלא בעדים (שם), וזוגי דסרבלא. מספריס של סורקי בנדים (שבועות מה). מוחמי. שהיצי המובע עדים שכן שלו ואמר שהשלים לצדי הימונים, ומדאפקינהו רבא מיהמן, ש"ט דסבירא ליה אי הוה אפוהין קמן ואמר לקוחין הן בידי אינו נאמן בשבועה, דאי מהימן אן היוען טעינן בשביל יתמי אביהם לקחם ממך, ודוקא ספרי דאגדתא, שאין אדם עשוי ללמוד בהם מדיר, אצל שאר ספרים אינן עשויין להשאל ולהשכיר, לפי שמתקלקלן, כמו ששנינו (ב"מ כט.): במנא ספריס לא ילמד בהן לבתמלה ולא יקרא אחר עמו, ויכול לומר לקוחין הן בידי ואין צריך לכתוב שטר מכירה אלא ליווחא דמילתא של יאטרך לשבע, וכן קבלתי מרב יצחק בלי (שם). הדרן עלך המקביל

המקבל שדה מחבירו פרק תשיעי בבא מציעא קמז.

יטירא הוא. ללאו משום שאר דברים וכיון דיתירא הוא ללאו וכתביה סתמא שדייה נמי אריחים ורכב שאין לך להוציאם ממשמע כי נפש הוא חובל על כרחך. אצל הכא כי אם צלי אש לאו לאוהרה אמת לאוסופי לאו יטירא אלא כדמניא ומי"מ נא

ומבושל משמע ביה שאינו עובר בנא ומבושל ביום אלא צלילה: ה"ג **תניא כווסיה דרב יהודה חבל זוג וכו' ופניא אידך וכו'**. ולא גרסינן תניא אידך דמתריויהו מתני' מתוך סייעתא ולא מחדא מינייהו דאי משום דקתני חייב צ' ולא ג' הא אפילו רב הונא מודה דמהיכא תיתי הא הני לא כתיבי ומכי נפש הוא חובל הוא דנפקי דאכל חד קאי כי נפש אלא מתריויהו מתני' מיתוקמא סייעתא לרב יהודה: **חבל זוג של ספריס**. מספריס של ספריס והן של פרקים וכל חד כלי כנפי נפשיה ועושין המלאכה בין שניהם כריחים ורכב: **חייב שמים**. משום כי נפש על כל אחד אע"פ ששניהן צריכין למלאכה אחת. וכן נמד של פרות חבל צ' פרות חורשות עם נאמן דהיינו נמי כלי אוכל נפש וגרלה צעניו שהעול שלהן של פרקים הוה: **ותניא אידך**. דיליף להו מריחים ורכב דאיתקוש שאר דברים לריחים ורכב בחד קרא מה ריחים ורכב וכו': **וחייב על זה בעצמו ועל זה בעצמו**.

שהיי פירשן הכתוב לזכר אוהרה לכל אחד לעצמו: **אף כל וכו'**. ומדיליף להו מריחים ורכב ש"מ צריחים ורכב חייב נמי שמים קאמר ולא שלש והיינו כרב יהודה. וא"ת מתני' קמייתא למאי אייתיה ה"נ שמעיה לה מבתרייתא אי מבתרייתא חייב על זה בעצמו ועל זה בעצמו קאמר דלא אזלינן בתר מלאכה אלא בתר כלים ולעולם שלש מלקיות אחת משום רכב ואחת משום ריחים ואחת משום כי נפש דקאי אתריויהו ולהכי אשמעינן קמייתא דקתני בה בהדיא חייב (א) **שנים: סנינא דאשכנחא**. של בית המטבחים שמקצבים בו בשר: **ותא קוס בינא**. תבעהו לדין על

חובך אם מודה לך או אם יש עדים ישלם ואם לאו ישבע שבועת יסקת: **רבא אמר**. כיון דמשכניה ואין עדים שמשכנו היה יכול לטעון לקוחה היא בידי לא צריך למיקס בדיינא עילויה דקנה ליה משכון לישבע וליתול עד כדי דמיו: **חושלא**. שעורין קלופים: **לאו מידי הוא דעניד לאושולי וכו'**. שאין אדם משכיר ומשאל עיט שלו הלכך יכול לטעון לקוחין הן בידי היכא דאין עדים שאספס מרשותם של בעליהן: **זוגא דסרבנא**. מספריס שגוזזין בהן זמרים: **אפילו מיתמי**. שהביאו הבעלים עדים שהיו שלהן והן טוענין השאלנום לאביהם של אלו ואפקינהו רבא מינייהו משום דברים העשוין להשאל ולהשכיר. ואם איתא דיכול לטעון לקוח הוא בידי יתמי כי לא טענו נמי אן טעינן להו:

הדרן עלך המקביל

חדא מכל הני וא"ת דהכא משמע דספריס עשוין להשאל ולהשכיר אפילו ספרא דאגדתא כל שכן שאר ספריס כדאמר בכמוצות (דף ג.) וזקתו עומדת לעד זה הכותב ספריס ומשאלין לאחרים וקשה דתנן בהגזל בתרא (ב"ק דף קד: ושם) המכיר כליו וספריו ציד אחר אם יאל לו שם גניבה צעיר ישבע כמה נתן ויטול ואם לאו לאו כל הימנו שאני אומר מכרם לאחר ולקחם זה הימנו ואמאי יהיה נאמן זה לומר נגנזו לי במגו דאי צעי אמר השאלתיו לך ואף על גב דקאמר בפרק כל הנשבעין דאחוזקי אינשי בגנבי לא מחזקינן ואין נאמן לומר גנובים במגו דאי צעי אמר שאולים היינו היכא דאמר גנב אחר גנבם לי ומכרם לך לאו היינו אחוזקי אינשי בגנבי דהא כמה גנבי איכא בשוקא וגרלה לרבינו תס דהתם איירי במכירים שאין בעל הספרים רגיל להשאל (י) אותן שהם בידו ולמורי ה"ר דודי נראה לתרך דמגו להוציא לא אמרינן *ומיהו למי"ד בחזקת הבתים (ב"ב דף מד) דאמר מגו להוציא צ"ל כפירוש ר"ת וא"כ אפילו לא יאל לו שם גניבה צעיר נאמן לומר גנובים היכא דמאי למימר השאלתים לך:

הדרן עלך המקביל

המקבל שדה מחבירו פרק תשיעי בבא מציעא קמז.

לרבא אין לוקין אחי ומבושל בחמי טבירא מדקאמר אלא כי אם צלי אש למאי אמת וכ"ש לצאי דאמר אין לוקין על לאו שבכללות ומוקי כי אם צלי אש לכדמניא ומכאן קשה על פירוש הקונט' דפי' בפרק כל שעה (פסחים דף מה).

יתירא הוא כיון דיתירא הוא שדייה אריחים ורכב אבל הכא כי אם צלי אש לאו יטירא הוא דמבעי ליה לכדתניא (א) בשעה שישנו בקום אכול צלי ישנו יבבל תאכל נא בשעה שאינו בקום אכול צלי אינו בבל תאכל נא תניא בוותיה דרב יהודה יחבל זוג של ספריס יצצמד של פרות חייב שתים זה בעצמו וזה בעצמו אינו חייב אלא אחת ותניא אידך חבל זוג של ספריס וצמד של פרות יכול לא יהא חייב אלא אחת ת"ל ²לא יחבול ריחים ורכב מה ריחים ורכב שהן מיוחדין שני כלים ועושין מלאכה אחת וחייב על זה בפני עצמו ועל זה בפני עצמו אף כל דברים שהן שני כלים מיוחדים ועושין מלאכה אחת חייב על זה בפני עצמו ועל זה בפני עצמו ההוא גברא דחבל סכינא דאשכבתא מחבריה אתא לקמיה דאביי:א"ל זיל אהדריה דהוי ליה כלי שעושים בו אוכל נפש ותא קום בדינא עלה רבא אמר י"א צריך למיקם בדינא עלה ויכול לטעון עד כדי דמיהן ואביי לית ליה ההיא סברא מאי שנא ³מהנהו עיזי דאכלי חושלא בנהרדעא ואתא מרא דחושלא ותפס להו וקא טעינ טובא ואמר אבוה דשמואל יכול לטעון עד כדי דמיהן ה"התם לאו מידי דעבדא לאושולי ולאוגורי הוא הכא מידי דעביד לאושולי ולאוגורי הוא דשלה רב הונא בר אבין ידברים העשוין להשאל ולהשכיר ואמר לקוחין הן בידי אינו נאמן ורבא לית ליה האי סברא ⁷והא רבא יאפיק זוגא דסרבלא וספרא דאגדתא מיתמי בדברים העשוין להשאל ולהשכיר אמר לך רבא ה"האי נמי כיון דמיפגמא קפדי אינשי ולא מושלי:

הדרן עלך המקביל

אפילו צריחים ורכב אלא אחת ע"כ נראה לר"י דגרס תניא אידך צלא וי"ו וכן גרס ר"ח:

ב"רים שעושין בהם **אוכל נפש**. נראה לר"י דוקא כלים אצל אוכלים עצמן מותר לחבול:

והא רבא אפיק זוגא דסרבלא וספרא דאגדתא בו'. ומימה דהכא משמע (א) מטעם דעשוין להשאל ולהשכיר לחוד אינו נאמן לומר לקוחין הן בידי ובפרק כל הנשבעים (שבועות דף מו:) גבי ראזו שהעמינן כלים תחת כנפיו ואמר לקוחין הן אינו נאמן קאמר ולא אמרן אלא בבעל הבית שאינו עשוי למכור כליו וכלים שאין דרכן להטמין ובאיניש דלא צניע אצל ליכא כל הני נאמן ולא אמרן אלא בדברים העשוין להשאל ולהשכיר משמע אפילו בדברים העשוין להשאל ולהשכיר צעי כל הני וגרלה לר"ת כגרסת הספריס ישנים וכן ר"ח ובכולהו לא אמרן אלא בדברים שאין עשוין להשאל ולהשכיר אצל עשוין אין נאמן אפילו ליכא

חדא מכל הני וא"ת דהכא משמע דספריס עשוין להשאל ולהשכיר אפילו ספרא דאגדתא כל שכן שאר ספריס כדאמר בכמוצות (דף ג.) וזקתו עומדת לעד זה הכותב ספריס ומשאלין לאחרים וקשה דתנן בהגזל בתרא (ב"ק דף קד: ושם) המכיר כליו וספריו ציד אחר אם יאל לו שם גניבה צעיר ישבע כמה נתן ויטול ואם לאו לאו כל הימנו שאני אומר מכרם לאחר ולקחם זה הימנו ואמאי יהיה נאמן זה לומר נגנזו לי במגו דאי צעי אמר השאלתיו לך ואף על גב דקאמר בפרק כל הנשבעין דאחוזקי אינשי בגנבי לא מחזקינן ואין נאמן לומר גנובים במגו דאי צעי אמר שאולים היינו היכא דאמר גנב אחר גנבם לי ומכרם לך לאו היינו אחוזקי אינשי בגנבי דהא כמה גנבי איירי במכירים שאין בעל הספרים רגיל להשאל (י) אותן שהם בידו ולמורי ה"ר דודי נראה לתרך דמגו להוציא לא אמרינן *ומיהו למי"ד בחזקת הבתים (ב"ב דף מד) דאמר מגו להוציא צ"ל כפירוש ר"ת וא"כ אפילו לא יאל לו שם גניבה צעיר נאמן לומר גנובים היכא דמאי למימר השאלתים לך:

הדרן עלך המקביל

עין משפט נר מצוה

קנו א מיי פ"ח מהל'

קרבן פסח הל' ד':

קבא ב מיי פ"ג מהל'

מלוה ולוה הל' ג

ועיין בהשגות ובמגיד

משנה סמג לאזין קפא

טוש"ע ח"מ סימן לו סעיף י':

קנבט ג מיי שם טוש"ע

שם סעי' ח:

קם ד מיי פ"ג מהל'

מלוה ולוה הל' ג

ועיין בהשגות ובמ"מ

ובכ"מ ופ"ח מהל' טוען

וטוען הלכה ב סמג עשין

זה טוש"ע ח"מ סי' עב

סעי' ז':

קבא ה מיי פ"ח מהל'

טוען וטוען הלכה

ג סמג שם טוש"ע ח"מ

שם ובסעי' יח וסעי' יט:

קסב ו מיי שם סמג שם

טוש"ע ח"מ סי' 5

סעי' יא יב יג וס' קלג

סעי' ה:

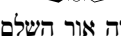
קסב ז מיי שם הל' י':

קסד ח מיי שם ועיין

גמ"מ סמג שם

טוש"ע ח"מ סי' עב סעי'

יט וע"ש:

תורה אור השלם

1 אל תאבדו מפניו נא ובשל ממשל בפיס כי אם צלי אש ראשו על כרציו ועל קרבו:

שמות יב ט

2 לא יחבל רחמך וךרב

כי נפש הוא חבל:

דברים כד ו